

Pláza-ézés

Péntek délután, amikor vége lett a heti fádalmaknak, barátaimmal elhatároztuk: kipihenjük a sulis „ártalmait”. Némi vita után úgy döntöttünk, hogy a Zala Pláza lesz az a hely, ahol találkozunk.

Szombat délelőtt, egy kiadós alvás után pontosan tíz órakor ott álltunk a bejárat előtt. Üvegfalú ajtó ki-be csukódva ontotta a vásárló, nézelődő embereket. Beléptünk a tágas fogadócsarnokba. Akkor torpantunk meg. Mit is fogunk csinálni? Jó meleg van, kint esik az eső, ez már rendben van. A csillogó-villogó látvány, ami elénk tárult, hirtelen visszalökött bennünket!

Csábított az élelmiszerek, csokik, sütek polca, de a sorok a pénztárnál, és a kevés pénz a zsebünkben visszafogottá tett minket. Egyik barátom éppen a középre kiállított csodaautót nézegette, és azt találgatta, mikor lesz neki ilyen. Pisti haverom már az elektromos kutyüket vizsgálta, gondolván a karácsony közeledtére. Én forgolódtam, aztán a sportcipőknél álltam meg, csodálva a jó magas árakat. Így még nem is beszéltünk arról, mit is csináljunk.

Éppen ekkor vettünk észre egy apróságot, aki rettenetes sírással kereste anyukáját. Na, megvolt a program! Megnyugtattuk, hogy a nagy Mikulás nem bántja, és anyukája is szaladt már felénk. Elég furcsa látvány lehetett, egy síró kicsi lány és négy kamasz fiú, akik csitítgatják a csöppséget. A lányka örömmel ugrott anyukájához, aki hálásan megköszönte, hogy vigyáztunk gyermekére.

Innen az emeletre indultunk, ahol finom illatok és a könyvesbolt is csábított bennünket. Az igazat megvallva, győztek az illatok! A karácsonyi hangulat fent is mindent átjárt. Csilingelő játékok, villogó díszek, órák, cipők, ruhák, mind vásárlásra csábították a nézelődőket.

Mi nem igazán a vásárlókhoz tartoztunk, de egy kis édesség belefért a zsebpénzünkbe. Leültünk a mozi bejárata előtt, és beszélgettünk. Majd közös megegyezéssel, mivel tudtuk, hogy a kimaradási időnkbe belefér, a mozi mellett döntöttünk.

Csoportokban vártak a jegypénztár előtt a nézők. Fiúk, lányok, kicsik, nagyok. A zsongás áthatotta az egész épületet. Bejutottunk a terembe. A film kezdetéig a kukorica és a zacskók zöreje, a várakozás zaja töltötte meg a termet. Nagyon jó filmet láttunk! Szerintem jól döntöttünk, hogy ide jöttünk kicsit kikapcsolódni.

A mozi után azonban megbeszéltük: legközelebb mégis olyan helyet választunk, ahol egymással többet foglalkozhatunk, mert itt sok minden elvonta a figyelmünket. Amikor egymásra szeretnénk figyelni, beszélgetni, hát nem ez a hely a legalkalmasabb!

Beczők Máté 7.c

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola